

113 nefndu brjefi yðar fylgdu, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknan-
28. sept. legrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg er samþykkur ástæð-
unum fyrir ofan nefndum úrskurði yðar, er ákveður, að hinum núverandi Garða-
og Bessastaðahreppum beri að sjá Margrjeti Guðmundsdóttur fyrir framfæri
eptir hlutfalli því, sem ákveðið er í landshöfðingjabrjefi 17. sept. 1878 (Stj.tíð.
1878 B. bls. 136—137) um skiptingu á sveitarþyngslum Álptanesshrepps, þá
staðfesti jeg tjeðan úrskurð hjer með í öllum greinum*.

114 Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um til hvers prestakalls eptirgjald
9. okt. af jörðinni Hitarnesi eigi að renna. — Eptir að hafa fengið þóknanlegt brjef
stiptsyfirvaldanna, dags. 19. f. m., viðvíkjandi erindi prestsins að Staðarhrauni
sjera Stefáns Jónssonar, um hlutdeild í eptirgjaldi af jörðinni Hitarnesi, skal
jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, herra amtmaður og herra biskup, til
þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að allt eptirgjaldið
af Hitarnesi með hjáleigu er samkvæmt upplýsingum þeim, er nefnt brjef yðar
inniheldur, talið með í matsupphæð Miklaholts í hinu nógildandi brauðamati
3. okt. 1884, en alls ekki í matsupphæð Staðarhrauns, þá hefur þar með jörðin

*) Úrskurður amtmannsins er svo hljóðandi:

»Eptir að bæjarfógetinn í Reykjavík í brjefi, dags. 28. f. m., hefur borið undir amtið
ágreining þannu, sem er milli yðar, velborni herra sýslumaður, og hans um það, hvort Mar-
grjet nokkur Guðmundsdóttir, sem er þurfandi orðin fátækra styrks, skuli álitast sveitlæg í
Reykjavík eða í hinum núverandi Garða- og Bessastaðahreppum innan Gullbringu- og Kjós-
arsýslu, hef jeg lagt svolátandi úrskurð á þetta mál: Eptir þeim skýrslum, sem liggja fyrir,
er Margrjet Guðmundsdóttir fædd í Reykjavík á árinu 1850; þaðan fluttist hún 23 ára göm-
ul í Álptanesshrepp, og dvaldi í honum vistarárin 1873—79, en skipti fóru fram á hreppnum
í fardögum 1879 í tvö sveitarfjelög, sem sje Garðahrepp og Bessastaðahrepp; þar eptir var
hún í Garðahreppi 1879—81, í Bessastaðahreppi 1881—82, og svo 7 ár í Garðahreppi, en það-
an fór hún í Bæjarhrepp í Strandasýslu, þar sem hún hafði dvöl 3 ár, unz hún fór suður
aptur. Að vísu er svo fyrir mælt í fátækralöggjöf vorri, að menn skuli vera 10 ár í ein-
um og sama hreppi til þess að eignast þar sveit; en þessi ákvörðun verður alls eigi skilin
svo, að hlutadeigandi skuli eigi álitast að hafa dvalið 10 ár í sama hreppnum, þótt svo verði
fyrirskipað á meðan hann er að vinna sveitfesti, að hreppnum skuli skipt í tvö eða fleiri
sveitarfjelög, og það virðist liggja í augum uppi, að sá rjettur, sem lögin heimila mönnum
til þess að vinna sveitfesti í einhverjum hreppi með 10 ára dvöl þar, takmarkast eigi eða
eyðist við það, að hreppnum verði skipt einhverntíma á þessu 10 ára tímabili, enda kemur
einnig hjer til greina rjettur þess hrepps, þar sem hlutadeigandi átti sveitfesti, áður en hann
byrjaði að vinna sjer sveitfesti í þeim hrepp, sem skipt er síðar í fleiri hreppa. Með því
fyrnefnd Margrjet Guðmundsdóttir hefur síðast dvalið, eptir að hún var 16 ára að aldri, yfir
10 ár í hinum forna Álptanesshreppi og í báðum þeim hreppum, sem Álptanesshreppi er skipt
í, úrskurdast hjer með, að hún sje sveitlæg í hinum núverandi Garða- og Bessastaðahreppum,
sem ber að sjá henni fyrir framfærslu eptir því hlutfalli, sem ákveðið er í brjefi landshöfð-
ingja 17. septbr. 1878 (Stj.tíð. 1878, B. bls. 136—137), og eruð þjer umbedinn að tilkynna
hreppsnefndunum í tjeðum hreppum úrslit málsins«.

Hítarnes lagzt til Miklaholtsprestakalls að öllu leyti jafnskjótt og breytingin **114** komst á brauðaskipunina, og verður engin breyting þar á gjörð að svo 9. okt. stöddu.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu um hluttöku Norður-Pingeyjarsýslu í búnaðarskólalahaldinu á Eyðum. — Eptir að hafa fengið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmaður, dags. 31. ágúst þ. á., þar sem þjer tjáið mjer þá ályktun sýslunefndarinnar í Norður-Pingeyjarsýslu, að hún hvorki vilji ganga í samband við sýslunefndirnar í Múlasýslum um búnaðarskólalahaldið á Eyðum nje við hina aðra búnaðarskóla með því fyrirkomulagi, sem á þeim sje, svo og tillögu amtsráðanna í norðuramtinu og austuramtinu um, að jeg skipi svo fyrir, að Norður-Pingeyjarsýsla skuli taka þátt í búnaðarskólalahaldinu á Eyðum samkvæmt tilboði sýslunefndanna í Múlasýslum, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að jeg finn ekki næga ástæðu til þess, að gjöra neinar fyrirskipanir um, að Norður-Pingeyjarsýsla móti vilja sýslunefndar sinnar gangi í hið umrædda búnaðarskóla-samband, en á hinn bóginn er stjörn búnaðarskólans á Eyðum innanhandar, að neita námspiltum úr Norður-Pingeyjarsýslu um inntöku á skólann.

Brjef landshöfðingja til póstmeistara um útbúning póstflutnings. (Ágrip). — **116** Út af umkvörtun frá yfirpóstmeistararum í Kaupmannahöfn yfir því, að það 10. okt. viðgengist á því nær öllum hinum minni pósthúsum á Íslandi, að böggulsendingum og brjefsendingum væri blandað saman í sama póstpoka, er í sjálfu sjer væri óheppilegt og auk þess gjörði ómögulegt að taka móti póstinum í Kaupmannahöfn á fyrirskipaðan hátt, lagði landshöfðingi með brjefi þessu fyrir póstmeistara, að brýna fyrir öllum póstafrgreiðslumönnum, að láta ekki eptirleiðis koma fyrir, að böggulsendingar og brjefasendingar sjeu láttnar í sömu póstpokana, einkanlega þegar er að ræða um sendingar til útlanda.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinum um breyting á skipan umboða í norðuramtinu og austuramtinu. — Í framhaldi af brjefi mínu, dags. 28. ág. þ. á. skal yður, herra amtmaður, hjer með þjónustusamlega tjáð, að ráðgjafinn fyrir Ísland hefur með brjefi, dags. 13. ágúst þ. á., samþykkt breytingu þá á skipan umboða í norðuramtinu og austuramtinu, sem um ræðir í þóknanlegu brjefi amtsins, dags. 7. maí þ. á., þannig, að eptirleiðis skuli allar þær þjóðjarðir, sem eru í hverri sýslu, vera umboð út af fyrir sig undir sömu innheimtu og umsjón, með sjerstakri reikningsfærslu, þótt sameina megi tvö smá-umboð, er þykja of lítil til þess, að vera sjerstök undir einum umboðsmanni.

Umboðaskipan í norður- og austuramtinu skal því eptirleiðis vera eins og nú skal greina: